

OP ZOEK NAAR DE EEUWIGE SNEEUWVELDEN

Als langlaufer ben je niet gebonden aan de echte ski- en langlauforden, als er maar sneeuw ligt. Zo is Noorwegen één groot langlaufgebied en kun je in Hallingdal zelfs langlaufen boven de boomgrens. Vooral Noren en Denen gaan hier jaarlijks uit hun dak. >

Tekst & Fotografie: **Fred Geers**

Op de eindeloze
sneeuwvlakte zonder
bomen **hebben we
zicht naar alle
kanten**

**Bergsjøstølen in
Hallingdal: sneeuw
met een lange
houdbaarheidsdatum.**

De roestrijstalen trein mindert vaart bij het houten station. Mensen met grote rugzakken pakken hun ski's uit de open kasten in de trein. Noorse treinen zijn berekend op skivolk. Het is dagelijks werk, een half jaar lang.

Sneeuwrijk Hallingdal

De vrieskou buiten doet goed. Zo'n tintelende frisse lucht en een sterrenhemel die bijna licht geeft. Op het station staat een auto klaar om me verder de bergen in te rijden. Kåre Berg, de eigenaar van berghotel Bergsjøstølen, heeft de bergboerderij 20 jaar geleden van zijn vader overgenomen en zit sinds 1999 in het berghotel, ooit ook een deel van het boerenbedrijf. Koeien of skigasten, het is voor hem maar een klein verschil: beiden

moet je goed verzorgen, is zijn devies. De weg kronkelt langzaam omhoog en de auto spurt naar boven. Aan beide kanten hoge sneeuwwallen. Zijwegen zijn er nauwelijks. Het Bergsjø-gebied in Hallingdal tussen Hemsedal en Geilo, heeft sneeuw met een lange houdbaarheidsdatum. Tot in mei kun je hier nog goed terecht. Want zelfs na een lange winter trekken de Noren toch steeds weer terug naar de sneeuw: met Pasen en de nationale feestdag, 17 mei. Die dagen kun je maar beter vermijden vanwege de grote drukte.

Goed gevulde rugzak

In de skistal staan de langlaufski's op een rij. Je ziet alle soorten en maten. Een groep Duitsers die hier al jaren met de bus naartoe rijdt, vertrekt als eerste in de morgen. De meesten trekken er

met een rugzak op uit; wie hier gaat langlaufen moet nu eenmaal voor zijn eigen proviand zorgen. Een restaurantje kom je onderweg niet tegen.

Een Noors echtpaar trekt er met een grotere rugzak en schep op uit. Dat ziet er hard core uit, gaan zij overnachten in de sneeuw? Nee, de aluminium schep is slechts een hulpmiddel bij het graven van een luwe plek voor de koffiepauze! In het berghotel worden de laatste thermosflessen gevuld met koffie of warme zwartebessensap en wordt de lunch in de rugzakken gepakt.

Wij doen het vandaag rustig aan op het uitgebreide loipenet. Dankzij bordjes en kaarten hoeven we hier niet te verdwalen. Doordat we al best hoog zitten, zijn de vergezichten prachtig over de vele omringende topjes en beboste dalen. >

Goede sporen voor de traditionele langlaufer en skater.

Wij gaan vandaag richting Ål. De loipe slingert naar een skihelling, de Skarlia ski-en akesenter, waar behalve skiën vooral ook flink met sleetjes wordt gespeeld. Bij dit centrum kun je met een bestuurbare slee 1500 meter omlaagsuizen door het bos.

Snel op temperatuur

De volgende tocht voert omhoog de bergen in. Alhoewel het aardig vriest ben je na een korte klim gelijk op temperatuur. Even 'visgraten' en er kan weer een laagje uit. Eenmaal op hoogte voert een slingerende loipe tussen de bergen door tot boven de boomgrens. De off-loipe activiteiten beperken zich hier vooral tot het leegdrinken van je thermosfles achter een bergtop. In alle rust genieten we van het Noorse landschap. Veel Noren die

we er tegenkomen hebben iets van een poolreiziger in zich; een wapperende Noorse vlag op de top ontbreekt er nog maar net aan.

Gezellig

We volgen de loipe en klimmen langzaam. Een stel met hond zoekt voorbij. Even later ligt de oudere dame die zich liet trekken door de hond, plat voorover in de sneeuw. Tja, zo'n hond ruikt wel eens wat en trekt dan aan de lijn...

Boven in de Reinehytta is het gezellig druk en ruiken we versgebakken wafels. Fanatiekelingen die de loipe zat zijn, beklimmen hier Reineskarvet, de bergtop boven de Reinehytta met een nog grootser uitzicht. Om dit te doen moet je uit de loipe en jezelf een weg banen door de dikke sneeuwlaag.

We trekken weer omlaag richting Bergsjøstølen. Inmiddels komt er in de berghuisjes ook steeds meer leven. Hier en daar wordt fors sneeuwgeruimd zodat men de deur kan bereiken. Even verderop ligt een groot appartementencomplex, waar mensen een groot deel van het jaar verblijven. Het gebied is erg populair, zeker ook voor de Noren zelf. Geen wonder, want je kunt hier alle kanten op met de stilte op de hoogvlakte en de gezelligheid van een berghotel vlakbij.

Tijd voor een biertje in de hut. Morgen zien we wel verder. De laatste gasten druppelen binnen; de bergen zijn leeg en veranderen in een decor van paarse tinten met een oranje hemel. Het vriest en ik heb zin in morgen! <w